

**Osnovna šola Hudinja
Mariborska 125
3000 Celje**

**CORDANA STEFANOVIČ
ERJAVEC**

avtorji:

ŠPELA CVIKL

MAŠA KARLOVŠEK

ŽAN ŠTUKLEK

mentorica:

MATEJA HRASTNIK

Mestna občina Celje, Mladi za Celje

Celje, 2008

**Osnovna šola Hudinja
Mariborska 125
3000 Celje**

GORDANA STEFANOVIČ ERJAVEC

avtorji:

ŠPELA CVIKL

MAŠA KARLOVŠEK

ŽAN ŠTUKLEK

mentorica:

MATEJA HRASTNIK

Mestna občina Celje, Mladi za Celje

Celje, 2008

KAZALO

KAZALO	3
I. POVZETEK	4
II. UVOD	6
III. OTROŠTVO	23
IV. MLADOST	25
V. ŠTUDIJSKA IN POKLICNA POT	26
VI. PLESNI FORUM CELJE	30
VII. NAGRADE IN DOSEŽKI	43
VIII. ORGANIZACIJA PRIREDITEV »CELJSKI VEČERI Z ...«	47
IX. SODOBNI PLES	49
X. DRUGI O GORDANI STEFANOVIČ ERJAVEC	51
X. 1. PISNI VIRI	51
X. 1. 1. Beseda o naši dragi prijateljici Gogi	51
X. 1. 2. Goga Stefanovič Erjavec	51
X. 1. 3. Goga v moji zavesti	54
X. 1. 4. Goga je oseba, brez katere preprosto ne gre	55
X. 1. 5. Goga – sonce in biser	56
X. 1. 6. Čarodejka iz Celja	57
X. 1. 7. Človek z velikim srcem	59
X. 1. 8. Umetnica z izrazitim čutom za estetiko	61
X. 1. 9. »One-of-a-kind«	62
X. 1. 10. Ognjena Goga	63
X. 1. 11. S plesom je življenje lažje	64
X. 1. 12. Nekaj zapiskov o Gordani Stefanovič Erjavec, kakor so se mi porajali ob srečevanjih z njo	66
XI. ZAKLJUČEK	69
XII. LITERATURA IN VIRI	71

I. POVZETEK

Ples je vrsta izražanja, umetnosti in zabave. Ples je govornica telesa, ki se izraža skozi ritem glasbe in lahko predstavlja stil človekovega življenja, kajti z vsakim gibom se v človekovi duši ustvarja zadovoljstvo. Ples je del kulturne izobrazbe vsakega posameznika in je kultura posameznega naroda. Ples je tudi umetnost in hkrati šport, v katerem se prepleta usklajenost dveh ali več teles.

Sodobni ples je oblika gibanja, ki združuje osnovne elemente klasične baletne tehnike ter osnove jazz baleta, predvsem pa plesalcem nudi možnost osebne interpretacije in izražanja.

»Ko živiš s plesom, ples vedno močneje živi v tebi« pravi **Gordana Stefanovič Erjavec**, plesna pedagoginja, koreografinja in umetniški vodja Plesnega foruma Celje. Sodobni ples ji je v krvi, svoje znanje prenaša na mlade z velikim veseljem, plesalcem pa ostaja v srcih za vedno.

In če brez lažne skromnosti rečemo, da je Plesni forum Celje eden izmed najbolj pomembnih plesnih centrov v Sloveniji, iz katerega prihajajo nove in nove generacije, lahko tudi z največjo zagotovostjo trdimo, da je Gordana Stefanovič Erjavec oseba, ki si zasluži osrednje mesto med osebnostmi našega kraja.

Po temeljitem pogovoru z mentorico smo se odločili za intervju, poiskali publikacije, kjer je bilo omenjeno njeno ime, prosili za pričevanje ljudi, ki so na različne načine sodelovali z njo, in tako sestavili mozaik, ki pomeni pot do ugleda, ki si ga zasluži Gordana Stefanovič Erjavec.

PLESNEMU FORUMU ZA 30. ROJSTNI DAN

Ples je ustvarjen,
da v sebi začutiš ptico,
ziblješ lahkotnost neba
in zemlji pripneš perutnico.

Ples je ritem sveta,
kjer zmoreš z nogami leteti,
brez teže, pozabiti tla,
kot anima kril zazveneti.

Bina Štampe – Žmavc
(pesnica, pisateljica, sodelavka PFC)

Slika 1: Gordana Stefanovič Erjavec
(vir: zasebna zbirka)

II. UVOD

Šola nam je kot del kulturnega dne ponudila ogled plesne predstave Hororskop. Že prej smo slišali, da je predstava doživela odličen sprejem gledalcev na festivalu mladih »TRANSGENERACIJE« v Cankarjevem domu v Ljubljani. In smo se malce pozanimali o kritikah le-te:

»Projekt za pet! Pristrčno in profesionalno. Multimedijski projekt Plesnega foruma Celje je zadel žebljico na glavico. Dinamična plesna predstava z obilico humorja in zanimivimi scenskimi rešitvami ...« (Violeta Einspieler, Večer)

»Predstava je pravi posladek za mlade. Plesalci so se kot dobro uigrana ekipa odlično vživeli v igrivi tok dogajanja in se izkazali v široki paleti doseženega plesnega znanja.« (Daliborka Podboj, Novi tednik)

No, in potem je sledila predstava, ki je pustila pečat tudi v nas. Tisti trenutek smo bili enotni v tem, da bi bilo zanimivo spoznati tistega/tisto, ki je odgovoren za nastanek Hororskopa. To je seveda gospa Gordana Stefanovič Erjavec.

Polni navdušenja in hkrati treme smo 6. februarja 2008 obiskali gospo Gordano, in sicer kar v prostorih Plesnega foruma. Sprejela nas je rdečelasa gospa, ki izžareva obilico pozitivne energije, in takoj na začetku pogovora nas je prepričala v to, da si zasluži največjo mero pozornosti in da jo predstavimo v raziskovalni nalogi osebnost mojega kraja.

TEGA DNE SMO IZVEDELI MARIKAJ ...

Delali ste z mnogimi vidnimi ustvarjalci, ki so vam pomagali pri vaših plesnih projektih. Kateri ljudje so najbolj vplivali na vas in pustili sled v vašem delu in življenju?

V prvi vrsti Damir Zlatar-Frey, s katerim sva leta 1976 začela plesno sodelovanje. Naučil me je discipline, predanosti delu in v meni zbudil plesalko in ustvarjalko. Kasneje sem sodelovala s hrvaško koreografinjo in veliko umetnico Nado Kokotović, ki me je navdihnila s svojo osebnostjo in samozavestjo. Na moje delo je vplival tudi kipar in vsestranski ustvarjalec Franc Purg, ki je likovno opremil moje številne projekte in jim dal zanimivo vizualno podobo, name je pečat naredila tudi pesnica in pisateljica Bina Štampežmavc, ki me je navdihovala s svojimi zgodbami, pesmimi, soneti ..., muzikologinja Cvetka Bevc, ki je znala prisluhniti mojim idejam in jih glasbeno ter vsebinsko opremljala, tekstopiska Damjana Kenda Hussu, s katero sva v zadnjih letih ustvarili štiri uspešnice za otroke (Čarovnik iz Oza, Kralj Urban, Vila Čira-Čara, Hororskop), kostumografinja Stanka Vauda-Benčević, sončna in topla ženska, polna neustavljive energije, ki kar kipi od ustvarjalnosti in idej, ki poskrbi za privlačno vizualno podobo mojih zahtevnejših projektov, številni koreografi in pedagogi, ob katerih sem se kalila in oblikovala v to, kar sem danes. In v prvi vrsti, številni plesalci, ki so znali prisluhniti mojim idejam ter jih v projektih udejanili.

Leta 1976 je Damir Zlatar-Frey ustanovil v Celju plesno skupino, takrat imenovano Plesno gledališče Celje. Kako ste sploh zajadrili tja?

Gordana Stefanovič Eriavec, osebnost našega kraja

V sredini sedemdesetih let v Celju nisi ravno imel možnosti, da bi se plesno izobraževal. Že kot deklica sem čutila, da mi je gibanje blizu. Najprej sem v Puli plesala balet, kasneje v Celju iskala sebe v športu, drsanju, igrala sem celo rokomet, potem pa je prišlo leto 1976. Damir Zlatar-Frey je prišel v Celje in zbral okoli sebe plesalce z izkušnjami. Tako sem prišla v prvo ekipo. Pogoji za delo so bili dobri, saj nam je celjsko gledališče odstopilo prostore in smo lahko začeli s projekti. Z veliko hrupa in odmevov smo ustvarili številne projekte, ki še danes pomenijo pomembne prelomnice sodobnega plesa v Sloveniji. Že takrat sem okusila najlepše in hkrati najtežje plati plesa, gostovanja doma in v tujini ter razna priznanja.

Slika 2: Gordana in Damir Zlatar-Frey leta 1980

(vir: zasebna zbirka)

Že po štirih letih ste prevzeli umetniško vodstvo Plesnega gledališča. Je bil to za vas velik preobrat, težko delo?

Do tega preobrata je prišlo čisto slučajno. Leta 1979 si je našo premiero prišla ogledat pokojna koreografinja Ksenija Hribar, ki je bila prva Slovenka, ki se je izšolala v Londonu kot prva generacija sodobnih plesalcev. Nad Damirjevim delom je bila očarana, zato mu je ponudila delo v Ljubljani, ki ga je sprejel z odprtimi rokami. Tako smo ostali brez glavnega akterja, sama kot glavna plesalka pa nikakor nisem mogla izbrisati tega dela, vloženega truda in časa. Tako sem poskusila in rodil se je Plesni forum, ob tem pa se je pokazal velik problem, namreč plesalcev z znanjem iz sodobnega plesa v Celju ni bilo. Tako je najprej bilo treba začeti z izobraževanjem otrok.

Kdaj vam je bilo najtežje, vas je kdaj prešinilo, da ste zgrešili, ker ste življenje posvetili plesu?

Nikoli nisem obžalovala svoje odločitve, da življenje posvetim plesu. Odkar vem zase, vem, da je ples tisto, kar me izpolnjuje. Tudi dejstvo, da se nisem odločila za študij plesa, ker bi morala v tujino in zapustiti vse, kar sem do takrat ustvarila (zato sem se odločila za študij ekonomije, ki sem jo lahko študirala ob plesu), me ni nikoli omajalo pri moji odločitvi.

Zato sem še toliko bolj ponosna nase, da sem kljub številnim oviram in težavam vztrajala.

V čem se dejavnost Plesnega foruma razlikuje od drugih slovenskih plesnih šol?

V srčnosti in poudarku na ustvarjalnosti, bi rekla.

Programi, treningi in tudi metode dela so najbrž po vseh plesnih šolah podobni, ni pa vseeno, kdo jih uči in na kakšen način. Zase lahko rečem, da v svoje delo vnašam veliko ljubezni, energije, ustvarjalnosti. Skušam se izogibati stereotipom in ponavljanju vedno enih in istih vzorcev učenja. Skušam biti odprta za vsako skupino in posameznika ter jim metodo dela prilagajam. Že od malega jih navajam ustvarjalnosti in iskrenosti giba. Name ne gledajo zgolj kot na plesno pedagoginjo. Sprejemajo me kot "plesno mamo", ki jo imajo radi, ji zaupajo in se k njej vedno znova radi vračajo.

Skrbim za kontinuiteto njihovega plesnega razvoja. Od malega jih navajam oblikovanja vlog, odra, nastopanja v različnih predstavah, vsebinsko primernim njihovi starosti, skozi katere odraščajo, dozorevajo in se oblikujejo v kreativne osebnosti.

Ali bi lahko opisali svoj stil dela z mladimi? Kako uvajate različne plesne tehnike, kakšni so današnji trendi in kje smo v Celju?

Že v prejšnjem vprašanju sem zajela moj stil dela z mladimi, ki temelji na medsebojnem zaupanju, odprtosti, ustvarjalnosti. Redno tudi sama obiskujem različne mednarodne plesne seminarje, na katerih spoznavam nove plesne smernice in jih vključujem v svoje delo. Trudim se biti "na tekočem", odprta za novitete in eksperimente. To imajo mladi radi. Občasno povabim k sodelovanju tudi gostujoče plesne pedagoge, ki s krajšimi tečajnimi oblikami

plesalce seznanijo z različnimi plesnimi tehnikami. Pri nas pogosto učijo tudi naši bivši plesalci (Tadej Brdnik, N.Yy, Estela Žutić, SEAD, Boštjan Antončič, SEAD, Rosas - Belgija, Maja Kalafatić, SEAD ...), ki so končali plesne akademije v tujini in z veseljem prenašajo svoje pridobljeno znanje na mlajše generacije. Redno sodelujem tudi z igralcem Davidom Čehom, ki s plesalci Plesnega foruma raziskuje posebno tehniko gibanja, ki bazira na japonski "buto" tehniki.

Tako spoznavajo paleto različnih plesnih in gibalnih tehnik ter odkrivajo vedno nove in nove možnosti plesnega gibanja in scenskega nastopanja.

Današnji plesni trend je - NEPLESATI! Nemalokrat, po kakšni ogledani plesni predstavi, ki v medijih velja za aktualno in kvalitetno, ostanemo popolnoma razočarani, ker plesa preprosto ni.

O tem fenomenu sem se pogosto pogovarjala s številnimi plesnimi ustvarjalci, ki pravijo, da po celodnevnih urjenjih telesa po raznih plesnih akademijah, preprosto ne najdejo v sami plesni tehniki nobenega užitka več. Zdi se jim, da plešejo ideje drugih, v katerih izgubijo sebe. V procesu iskanja sebe pa ustvarijo distanco do samega plesa.

Iščejo ideje znotraj sebe ali okoli sebe in pri tem zanemarijo ples. Žal.

Zame in za Plesni forum to prav gotovo ne velja. Za nas je značilna bogata plesna produkcija, ki mladim omogoči ravno to, da se izplešejo.

Vsako leto se občinstvu predstavimo z novimi in novimi projekti, s katerimi dosegamo krasne uspehe po Sloveniji in tujini. Skoraj vsi otroški projekti postanejo uspešnice (Čarovnik iz Oza, Kralj Urban, Vila Čira-čara, Krava v cirkusu ... je le nekaj predstav, s katerimi veliko gostujemo, snemamo za televizijo in redno dosegamo uspehe).

Vaše največje uspešnice, vaša najboljša skupina, vaši najuspešnejši plesalci?

V tridesetih letih smo ustvarili več kot petdeset plesnih projektov, nešteto koreografij in raznih prireditev. Niti sama ne vem natančnega števila.

Ker naše delo bazira na otrocih, so tudi naše največje uspešnice povezane z njimi. Naše nepozabne otroške predstave so vsekakor: Rockereta, Krava v cirkusu, Kapljica, Škrat Sanjavec, Sadna opera, Lectovo srce, Čarovnik iz Oza, Kralj Urban, Vila Čira-čara ...

Od naših umetniških projektov za odrasle pa bi rada izpostavila (čeprav je to zelo težko) naslednje: Metamorfoze, Maša za sedem dejanj, Magma, Veronika, Zgodba o plesu, Zrcalne podobe Roze Mlakar, Vrata brez vrat, Oninone, koprodukcijski projekt z godalnim orkestrom iz Singena Get back, Mreža za metulje časa, Alma ali angel na zemlji, Skrivnosti soban, BIS, Črvi in Večerja z demoni, Tudi angeli imajo ... Save Malenšek, Tisto nekaj, Tris ...

Moja najboljša skupina je vedno tista, s katero ustvarjam najzahtevnejše projekte. To so tisti plesalci, ki so sposobni ves svoj prosti čas preživeti v dvorani in vaditi, ustvarjati, raziskovati. To so

»ta pravi«. In na srečo, skozi leta preizkušenj in dela se vedno izkristalizira skupina takšnih zanesenjakov. Takšna je bila moja najstarejša skupina, ki je pripravljala projekt "IONOSFERA", za njimi pa so mlajši, ravno tako izkušeni in ambiciozni - skupina FRKA, s katero smo pripravili projekt HORORSKOP.

V množici čudovitih plesalcev, ki so z mano preživeli veliko ustvarjalnih let, so se mi nekateri še posebej zapisali v spomin in srce: Sava Malenšek-Kučič, iz prve generacije plesalcev, ki sem jih učila in s katero še danes uspešno sodelujeva, Janja Judež, Estela Žutić, ki je danes priznana plesna ustvarjalka in umetnica, sestri Andreja in Tjaša Cepuš, ki sta ob meni preživeli več kot petnajst let, Tadej Brdnik, ki danes pleše in ustvarja v New Yorku, Marko Peperko, velik plesni talent, nadarjene tri sestre Tea, Tina in Tanja Šentjunc, ki so ob meni dozorele v krasne osebnosti, Alja Kapun, Ana Štefanec in Maja Kalafatić, nekoč majhne punčke - danes plesalke in odlične ustvarjalke, Boštjan Antončič, izjemen talent, ki danes pleše v najboljši evropski plesni skupini ROSAS v Belgiji, vsestranska in nadarjena ustvarjalka Polona Dolžan, ki končuje študij v Londonu, Sanja Milenković, nepozabna "čarovnica Špela" iz Rokerete, Špela Vodeb, ki je zrelo in predano vdahnila življenje vlogi Alme Karlinove v istoimenski predstavi, Paulina Veronek, Kaja Rebek, Gea Erjavec, ki končuje plesno umetniško gimnazijo v Ljubljani in kompletna sedanja generacija mojih plesalcev, ki se že vrsto let dokazujejo kot nadarjene umetniške osebnosti: Aja Zupanec, Sabrina Železnik, Ana Stamejčič, Nuša Pristovšek, Nadja Škataro, Matej in Maruša Černjul, Špela Kajtner, Gruša Erjavec ... in še in še.

Kako se preživi s plesom?

S koreografskim in ustvarjalnim delom na področju sodobnega plesa se ne bi dalo preživeti, saj gre za umetniške izdelke, s katerimi se ne da tržiti in zaslužiti.

Preživeti se da s poučevanjem oz. pedagoškim delom.

Danes je plesna dejavnost v Sloveniji relativno dobro razvita. Če bi bile te možnosti enake kot v času, ko ste sami začeli plesati, kje mislite, da bi pristali?

Težko odgovorim na to vprašanje. Nikoli ne veš, kaj bi bilo, če bi bilo. Dana situacija iz mojega časa me je prisilila, da sem se kmalu morala postaviti na svoje noge. Izziv, da je razvoj sodobnega plesa v Celju odvisen od mene, me je gnal naprej. Ko iz vidika današnjega časa pogledam nazaj, mi ni jasno, od kod sem črpala vso energijo, ustvarjalnost in moč, da sem razvila Plesni forum v center, kakršen je danes.

Vprašanje, če bi imela to samozavest v času, ko ti je vse dano na pladnju in ko samo izbiraš med možnostmi.

Kako ocenjujete vrednost sodobnega plesa v Sloveniji danes?

V zadnjih tridesetih letih je sodobni ples v Sloveniji doživel pravi razcvet. Pozna se, da veliko mladih odhaja na plesne študije v tujino in se vračajo domov polni znanja, zagona in idej. Ker še vedno ne premoremo plesnih institucij in ustanov, se plesalci organizirajo v raznih projektnih skupinah, zavodih, društvih, kar jim vsaj delno omogoča profesionalno delovanje.

Sodobni ples je postal nenadomestljivi del umetnosti, ki kritično zrcali razmere v času in prostoru ter vedno znova preseneča z nenavadnimi vsebinami in oblikami. Ker ni v zavetju institucij in države, je neustavljiv in svoboden in brezkompromisen v svojem izrazu.

Kako ocenjujete danes položaj plesne umetnosti v kontekstu celotne kulturne politike v Sloveniji?

Kljub razmahu sodobnega plesa v Sloveniji in naraščanju njegove kvalitete bi rekla, da je njegov položaj v kontekstu celotne kulturne politike pri nas "na robu preživetja".

Od vseh zvrsti umetnosti prav gotovo najmanj cenjen, saj je procentualno na repu sofinanciranja s strani države. In iz leta v leto je slabše. Le redki plesni ustvarjalci, ki so se najprej morali dokazati v tujini, so si priskrbeli status dokaj rednega sofinanciranja, ki pa še vedno ni takšno, kot bi si jih zaslužili.

Kako pa vaša družina? Nam razkrijete še to plat?

Tudi brez moje družine ne bi bila to, kar sem. V prvi vrsti mi stoji ob strani, že skoraj od samih začetkov, moj mož Dušan, brez katerega Plesnega foruma Celje prav gotovo ne bi bilo. Že vrsto let mi pomaga predvsem po organizacijski in tehnični plati, za kar sem jaz antitalent. Opremil je in s svojimi idejami realiziral tudi večino prostorov, v katerih sem delala. Najzahtevnejši zalogaj zanj je bil prav gotovo današnja stavba Plesnega foruma Celje, ki je bila razpadajoča in predvidena za rušenje, z njegovo iznajdljivostjo in spretnostmi pa je to danes privlačen umetniški-scenski prostor, v

Gordana Stefanovič Erjavec, osebnost našega kraja

katerem se odvijajo vse naše dejavnosti. Prevezel je tudi organizacijo koncertov in različnih prireditev, ki so postale pomemben del kulturno umetniške ponudbe našega mesta. Potem je tu moja tašča "nona", s katero živimo skupaj in ki je vedno poskrbela za dom in otroke, ko sem jaz drvela po gostovanjih in obveznostih. In še danes je tako.

Seveda, pa še moji obe hčerki, ki jim je ples že od rojstva položen v zibelko in je njun način življenja.

Slika 3: Družina Erjavec: hčerki Gea in Gruša, Gordana in mož Dušan (vir: zasebna zbirka)

Torej plešeta tudi obe hčerki?

Gea in Gruša sta plesali že v mojem trebuhu. Dobesedno, saj sem pri obeh do zadnjega dneva plesala, poučevala in ustvarjala, da so me po navadi direktno iz dvorane odpeljali v porodnišnico. Obe

plešeta in nastopata, že odkar vesta zase. Zato se je Geina pot nekako logično nadaljevala na umetniški plesni gimnaziji v Ljubljani. Kako bo naprej, bomo videli. Zaenkrat se namerava tudi naprej ukvarjati s plesom, toda ob študiju tekstilnega designa z namenom, da bi postala kostumografinja.

Gruša je trenutno ena izmed najbolj aktivnih plesalk v skupini FRKA (od 13-15 let), s katerimi redno ustvarjamo plesne projekte, veliko gostujemo, snemamo za televizijo, sodelujemo na mednarodnih festivalih, tako da imajo kljub mladosti že veliko plesno kilometrino. Zaenkrat se niti Gruša ne obremenjuje s tem, da bi morala ples izbrati kot življenjski poklic. Za obe si želim samo to, da izbereta tisto pravo, tisto, kar ju bo veselilo in izpolnjevalo. Da bosta v svojem delu srečni.

Letos teče 32. leto Plesnega foruma Celje. Ste morda okroglo obletnico pred dvema letoma kako posebej obeležili?

Seveda, imeli smo svečano prireditev ob 30. obletnici PFC, ki smo jo poimenovali preprosto "TRIDASET" in je potekala 27. maja 2006 v SLG Celje.

To je bil poseben večer že zaradi dejstva, da so v programu med drugim sodelovali tudi plesalci, ki so nekoč plesali v Plesnem forumu in se kasneje usmerili v ples profesionalno.

To je bila najbrž enkratna priložnost po mnogih letih na odru ponovno videti Estelo Žutić, ki je petnajst let preživela v tujini (Salzburg, Bruselj ...) in ki je posebej za to priložnost pripravila novi solo, Boštjana Antončiča, ki trenutno pleše v skupini Rosas v Bruslju, Ano Štefanec, ki pleše v Ljubljani, Aljo Kapun, ki je študirala ples v Salzburgu, zdaj pa končuje AGRFT v Ljubljani, Geo Erjavec, ki pleše

v Ljubljani, Špelo Vodeb, ki pleše v Ljubljani in se odpravlja v tujino, Savo Malenšek-Kučič, igralca Davida Čeha in še mnoge druge.

Ionosfera je požela veliko občudovanja. Kako ste pravzaprav prišli na idejo sodelovati z glasbeno skupino Aperion?

Ves čas sodelujem z mladimi, prav tako rada prepletam ples z živo glasbo, kar je tehnično veliko težje izpeljati. Naš umetniški program usmerjam tako, da se lahko mladi osebno razvijajo. Črta Birso, člana skupine Aperion, sem spoznala že kot gimnazijca. Po malem je bila želja po sodelovanju ves čas v zraku. Septembra je prišel z idejo in mi predvajal glasbo. Gre za zelo ritmično, dinamično in izpovedno glasbo, ki kar sili k plesnemu izražanju. Ideja o prepletu plesa in žive glasbe nas je navdihnila, da povežemo medsebojne energije v atraktiven scenski projekt.

Kateri projekt pa vam je v vaši plesni karieri še posebej ostal v spominu?

Ustvarila sem čez štirideset projektov. Od otroških so bile scensko najbolj dodelane Rokereta, Sadna opera, Kralj Urban in plesna humoreska Krava v Cirkusu, ki je doživela že čez sto uprizoritev. Od projektov za odrasle pa bi izpostavila Veroniko, Almo ali angela na zemlji, Tris in Ionosfero. Velika zahvala gre tudi mojim sodelavcem: pesnici Bini Štampe Žmavc, ki me je navdihovala s svojimi pesmimi, zgodbami in soneti, kiparju Francu Purgu, ki je vizualno opremil številne moje projekte, muzikologinji Cvetki Bevc, tekstopiski Damjani Kenda Hussu, kostumografinji Stanislavi Vauda-Benčević in številnim drugim, ki so sestavljali naš ustvarjalni mozaik.

Vaše delo je cenjeno tudi v tujini, saj vas vabijo na različne festivale.

Plesalke in plesalci Plesnega foruma Celje je čakalo novo gostovanje avgusta 2006. Potem ko so se konec junija mudili na Irskem, so se 20. avgusta odpravili v Indijo, kjer so se udeležili mednarodnega mladinskega festivala uprizoritvenih umetnosti. Dvajset plesalk in plesalcev Plesnega foruma Celje se je udeležencem festivala predstavilo z dvema samostojnima nastopoma. Uprizorili so svojo veliko uspešnico - muzikal Kralj Urban, ki so ga za to priložnost prevedli v angleščino, ter na slovenskem ljudskem izročilu zasnovan etno projekt Tris. Na temo slovenskih ritualov so Celjani za udeležence festivala, ki so prišli s celega sveta, pripravili tudi delavnico, pri čemer so se tudi Celjani udeleževali delavnic drugih dežel. Predvsem so se želeli seznaniti z indijskimi plesi. Spoznavanje različnih kultur in opazovanje drugih pa je tudi bil tudi namen omenjenega festivala v Indiji, od koder so se Celjani vrnili 4. septembra. Ob plesu jim je nekaj časa ostalo tudi za ogled tamkajšnjih znamenitosti.

Žal nam finančno stanje ne omogoča, da bi se udeležili še kakšnega festivala, kamor nas vabijo.

Slika 4: Kralj Urban – Indija
(vir: zasebna zbirka)

Torej predstavlja denar tudi danes oviro pri vašem delu?

Denar je vedno vprašljiv. Iz leta v leto sem se borila za prostor, kjer bi lahko nemoteno opravljala delo. Po večkratnih selitvah je končno prišel čas za nas in leta 1999 sem bila presrečna, ko smo po spletu okoliščin prišli do stavbe za občino, ji dali podobo in bogate vsebine. V njej redno nastopamo, plesno izobražujemo in organiziramo kulturne prireditve. Sicer se s samim ustvarjalnim delom na področju sodobnega plesa ne da preživeti, zato se ukvarjam tudi s poučevanjem plesa. Je pa danes finančno preživeti veliko težje kot nekoč. Takrat smo bili entuziasti in delali s srcem in dušo, vendar nam ni bilo treba plačevati stroškov. Danes pa živimo v tržnem času, nihče te ne podpira. Vsako leto skušamo pridobiti kakšna sredstva iz

državnih in občinskih razpisov. Odobrena sredstva pa po navadi ne zadoščajo niti za osnovne mesečne stroške.

Ste na svoji plesni poti preskočili veliko polen?

Polen je bilo veliko, še več pa lepih stvari. Ljudje še danes ne razumejo, kaj sodobni ples je, da ni kar nekakšno poplesavanje. Sodobni ples je umetnost in razvijati sodobni ples je velika odgovornost, saj se z njegovo pomočjo razvija tudi plesalčeva osebnost.

Čutite v Celju kakšno konkurenco med plesnimi šolami?

Konkurenca je zdrava, čeprav ne bi mogla reči, da gre za konkurenco med nami, ker smo med seboj zelo različni. Vsak si je ustvaril svoje ime za svojo zvrst plesa.

Moje ime je zaščitni znak za sodobni ples, za številne plesno-gledališke predstave za otroke in odrasle. 120 plesalcev, od triletnikov do študentov, od katerih nekateri ustvarjajo ob meni tudi po 16 let, je odraz, da sem s svojim delom dosegla veliko zaupanje.

In kje vidite sebe in Plesni forum ob njegovem abrahamu?

Vidim prečudovito urejeno stavbo – plesni hram (smeh), v katerem se bo kar kadilo od ustvarjalne energije plesalcev in umetnikov. Želim si, da bi takrat končno imeli profesionalno skupino, ki bi redno navduševala Celjane s svojimi predstavami. Celje bi bilo center sodobnega plesa (smeh). Predvsem pa želim, da bi takrat sodobni ples dobil mesto, spoštovanje in pozornost, ki si ga zasluži.

Slika 5: Gordana Stefanovič Erjavec
(vir: zasebna zbirka)

III. OTROŠTVO

Gordana Stefanovič Erjavec, plesalka, koreografinja in pedagoginja, se je rodila 27.4.1957 v Puli, kjer se je že od majhnega ukvarjala z baletom.

Starša sta jo sicer imela zelo rada, a kljub temu njuna vez ni zdržala. Ko je bila stara 4 leta, sta se ločila in izbrala vsak svojo pot v življenju, kar jo je na nek način zaznamovalo. Imela je dva doma, bila je enkrat pri enem enkrat pri drugem, pa še stare starše je imela v Puli čisto na drugem koncu. Vsi njeni vrstniki so se malo šalili z njo, da je kot ptica lastovica, ki se vedno seli. Že od majhnega je bila navajena, da je hodila od enega k drugem, tako da je bila precej samostojna. Odhajala je sama v vrtec pri štirih letih, sicer ni bilo daleč. Imela je ključ za vratom. Dovolila si je svobodo, da je kar sredi dopoldneva odšla iz vrtca in so jo celo s policijo iskali. Ampak takšne stvari so se ji zdele normalne. Torej je bila malce svobodnjaška že od otroških let. Nasproti vrtca pa je bil plesni studio, mimo katerega je vodila njena pot, tako da je vsak dan poslušala klavirsko glasbo, ki jo je že takrat pritegnila.

Slika 6: Gordana v Puli leta 1963
(vir: zasebna zbirka)

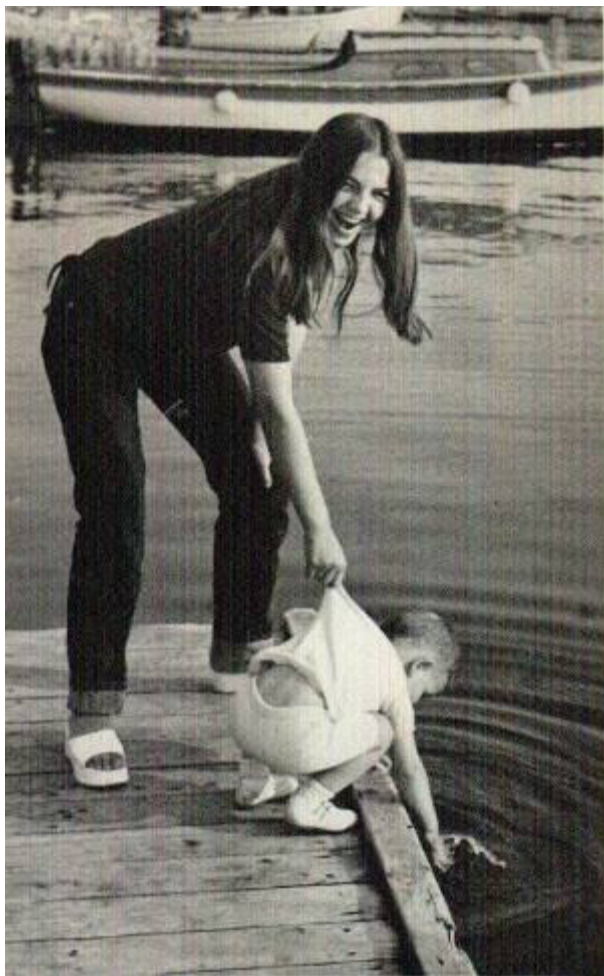
Skozi okno je gledala deklice, ki so plesale ob spremljavi klavirja in to magično vzdušje jo je pritegnilo. Kar sama je odšla v studio in vprašala, kaj se tam dogaja.

Pozanimala se je tudi če se lahko vpiše. Balerina ji je rekla, da se lahko vpiše in naj pripelje svoja starša. Ampak njena starša nista bila skupaj, zato se je kar sama vključila.

Njeni starši so naknadno izvedeli, da ona že obiskuje plesni tečaj. To njeno odločitev sta najprej sprejela kot nekakšno muho, ko pa sta videla, da se je Goga plesu posvetila s srcem in dušo, ju je začelo motiti. Predvsem očeta, ki je bil redoljuben in mu je zelo pomenilo, da je Goga imela že v otroških letih resen odnos do vrtca in ostalih obveznosti. Opozoril jo je na to, da se bo kmalu začela šola in se bo takrat poslovila od plesa. To se na srečo ni zgodilo, saj je očetova grožnja Gogo le še bolj pritegnila, da se je še bolj zagrizeno oprijela plesa. S plesom je nadaljevala tudi v osnovni šoli. Ta njena ljubezen je trajala, v bistvu še traja, v Puli do 5. razreda. Nastopala je na različnih plesnih produkcijah. Imela je neke osnovne prve izkušnje. Njena mama se je poročila s Celjanom in ker pri ločenih starših ponavadi otrok pripada mami, je tako Goga odšla z mamom v Celje. Tako od svojega dvanajstega leta živi in ustvarja v Celju.

IV. MLADOST

Prva stvar, ki jo je zanimala, ko je prišla v Celje, je bila, če imajo v Celju plesno šolo. Bila je razočarana, saj je ugotovila, da le-te v Celju ni. Hitro se je vključila v drsanje. V njem ni našla pravega zadovoljstva. V šoli se je vključila v razne športne aktivnosti. Rokomet jo je še posebej navdušil, zaradi njene hiperaktivnosti. Bila je precej fantovska. Ampak nič je ni čisto potešilo, kot jo je v Puli

ples. Ta želja po plesu, to hrepenenje jo je spremljalo do 16. leta, ko je v Celje prišel Damir Zlatar-Frey iz Zagreba. Razpisal je avdicijo za prvo baletno skupino v Celju. Tako se je prijavila tudi ona, kot nešteto drugih otrok in mladih. Ona je bila takoj sprejeta, glede na njeno predhodno znanje. Že na začetku je bila v najboljši skupini in so se takoj začeli pripravljati za projekte. Po šestih mesecih so pripravili celovečerno predstavo v Celjskem ljudskem gledališču, celo skladatelj je bil povabljen.

Slika 7: Gordana z bratcem leta 1970

(vir: zasebna zbirka)

To se ji je zdelo neskončno pomembno. V tistem času je bila gimnazijka, bila je zelo aktivna na kulturnem področju, vključevala se je v razne krožke. Ples je bil pika na i v tem njenem srednješolskem obdobju. V 4. letniku ji je razrednik zelo ugodil, saj je polovico pouka preživela v gledališču polovico pa v šoli. Sodelovala je tudi v predstavah celjskega gledališča. Kot plesalka je dopolnjevala predstavo. Po srednji šoli ni vedela, kam naprej. V Sloveniji ni imela možnosti, težko pa ji je bilo zapustiti vse, kar je do takrat naredila. Imela je toliko predstav, gledaliških iger za sabo,

prepotovala je celotno bivšo Jugoslavijo, udeleževala se je veliko plesnih festivalov.

Ona ter njena skupina so bili prvi na področju plesa v Sloveniji. Zaradi tega so se počutili pomembni. Zato tega ni hotela pustiti tega občutka, da nadgrajuje svojo osebnost, ustvarjalko in plesalko. Damir je ugotovil, da se v Celju ne bo mogel profesionalno ukvarjati s plesom in da Celje ne bo pripravljeno tega financirati. Zato se je preselil v Ljubljano. Logično je bilo, da je Goga za njim prevzela vso dejavnost. Nekako je vse začela znova. Damir je bil zelo konfliktna oseba. Z vsemi takratnimi občinarji se je skregal, ker mu niso takoj šli na roko glede vseh pogojev, ki bi jih ples potreboval. Niso imeli prostorov, svojega odra, borili so se s temi problemi. Zato je Damir odšel v Ljubljano, kjer so mu vse to lahko nudili. Ona ja tako znova začela z razpisom in vpisom mladih. Kljub temu, da še ni bila strokovno dovolj podkovana, se je tega pogumno lotila, saj je hotela, da ples ostane v Celju.

V. ŠTUDIJSKA IN POKLICNA POT

Tudi sama se je začela izobraževati, hodila je na seminarje, zlasti v tujino. Takrat je bilo v Sloveniji tega malo. Poleti, ko je imela čas, je svoje znanje izpopolnjevala, med letom pa je sama izobraževala skupine. To je pač znala. Znala pa je tudi motivirati ljudi, ki so vztrajali, ji stali ob strani, z njo preživljali cele vikende v ustvarjalnih procesih, predvsem tistih njenih prvih koreografij. Takrat se je še iskala in poskušala najti njeno pot v plesu. To ji je bilo najtežje. Leta 1980-1981 je prvič pripravila svoje koreografije, se predstavila tudi na plesnem festivalu v Ljubljani, v Cankarjevem domu, kjer so doživeli krasen uspeh. Tudi sam Damir ji je iskreno čestital. Vesel je

bil, da je pobrala drobtinice za njim in našla neko svojo pot. To ji je potem vlilo poguma in je še naprej vztrajala. Zraven je študirala ekonomijo, predvsem zato, ker je želela priti do neke izobrazbe in imeti občutek, da če ji s plesom ne bo uspelo, ima neko sigurnost v življenju, nek poklic. Po diplomi ekonomije je dobila priložnost na Celjski gimnaziji, kot učiteljica ekonomskih predmetov. Učenci so marsikdaj zlorabljali njeno ljubezen do plesa in jo med urami spraševali o plesu, ona pa jim je z veseljem odgovarjala. To se ji še danes pozna. Marsikateri njen bivši učenec se še danes tega spominja. Še sedaj imajo občasne stike ali pa se jim poti tako ali drugače prekrizajo. Tisto leto je dobila občutek, da je lepo imeti stik z mladimi, ampak na preko ekonomije. Zato se je odločila, potegnila črto in se dokončno odločila za ples. Zaprošila je za status umetnika, takrat je dobila tudi nekaj prvih plesnih nagrad. Ko je dobila prvo Zlato ptico Slovenije, takrat je to bila pika na i. Od leta 1982 pa do danes, že 26 let dela profesionalno na področju sodobnega plesa, izobraževanj, koreografij in projektov. Še danes, čeprav ima že več kot 30 let prakse v plesu, ve, da še vedno ne ve vsega, še vedno raziskuje novitete na tem področju, ohranja stike z mladimi koreografi in ustvarjalci. Mladi imajo zdaj več možnosti za študij v tujini, kot jih je takrat imela ona. Če se le da, se udeležuje seminarjev, kjer koli se pač odvijajo ali pa sama povabi marsikoga k njim, tudi bivše učence, ki so sedaj vrhunski plesalci. Prireja delavnice, da se mladi seznanjajo s trendi sodobnega plesa.

Zelo pomembna za Gordano so bila sedemdeseta leta. Goga, po rodu Istranka, je bila gimnazijka. Dušan Erjavec pa se je ukvarjal s košarko. Oba sta rada zahajala v priljubljen lokal Vrtnica, ona v družbi prijateljic, on pa v družbi soigralcev. Pogledi so švigali sem ter tja in se iskriili. Takšna so bila tudi srečanja na ulicah. Vedela sta,

Gordana Stefanovič Erjavec, osebnost našega kraja

da sta si všeč. Ostalo je samo pri tem, kajti Dušan je šel v vojsko in odpotoval v daljno Bilečo. Poleti, leta 1978 se je vrnil iz težko odslužene vojske. Spet bežno srečevanje, zgovorni pogledi, vse do 4. avgusta, bila je sobota, ko se je Dušan vendarle ojunačil. Pristopil je h Gogi, se sklonil in jo prijel za ramo in jo povabil na kavo. Led je bil prebit.

Slika 8: Gordana in Dušan Erjavec leta 1978

(vir: zasebna zbirka)

Goga je v naslednjih letih postala študentka ekonomije. Navdušilo jo je tudi letenje in kot stevardesa je veliko potovala. Damir Zlatar-Frey je odšel iz Celja. Goga je prevzela posel. Udeleževala se je najrazličnejših plesnih seminarjev in tečajev doma in v tujini. Stopila je na lastno pot, ko je osnovala svojo plesno skupino in center za sodobni ples, ob tem pa sanjala o Ljubljani, kjer je videla svoje prave priložnosti. Dušan je bil zaposlen v celjski turistični agenciji in njenih ambicij in ciljev ni želel ovirati, zato se je umaknil. Leta 1983 se je vkrcal na ladjo in se vrnil čez dve leti. Dal je čas za razmislek.

Gordana Stefanovič Eriavec, osebnost našega kraja

Ljubezen je zmagala. Po dveh letih preizkušenj sta oba spoznala, da drug brez drugega ne zmoreta.

Leta 1986 sta se poročila. Na hitro brez ceremonij v Rovinju, kjer sta pred matičarjem stala on in ona, priči ter Gogina mama in stara mama. Malce čudna poroka, bi lahko rekli danes. Ženin v belem kuharskem kombinezonu in tenis copatah, nevesta pa v belem platnenem oblačilu, ki bi mu težko rekli obleka, sploh pa ne poročna. Šopek, ki je bil naročen v Celju, je na poti v Rovinj ovenel. Hitra improvizacija stare mame je pripomogla k novemu šopku. Da bi bila njuna poročna noč čimbolj romantična, je Dušan rezerviral sobo na bližnjem otočku, s čolnarjem pa se je dogovoril za prevoz na otok ob dveh ponoči. Prišla sta pravočasno, a čolnarja ni bilo nikjer. Tako sta poročno noč preživela pod milim nebom.

Slika 9: Rovinj, 1986. Prve minute po tem, ko sta si rekla »da«
(vir: zasebna zbirka)

VI. PLESNI FORUM CELJE

PLESNI FORUM CELJE je začel delovati v sezoni 1975/76 pod umetniškim vodstvom Damirja Zlatarja Freya, ki je kot prvi v Sloveniji začel razvijati smer plesnega gledališča. Že v kratkem času svojega delovanja je skupina s svojo izvirnostjo, sodobnostjo in združevanjem elementov plesa in gledališča vzbudila veliko pozornosti ter dobila prizvok alternativnega plesa.

Kot Plesno gledališče Celje je ustvarila številne projekte, ki še danes pomenijo pomembne prelomnice sodobnega plesnega gledališča v Sloveniji (Negacija ognja 1976, Metastaze 1977, Soba 1978, Triptih 1978, Gospod, postavi hišo zraven moje 1979, Dogodek v mestu Gogi, Lepa Vida 1981, Kam gre nebo spat 1983 ...).

Od leta 1980 prevzame umetniško vodstvo plesalka Gordana Stefanovič Erjavec (plesala je vodilne vloge v vseh tedanjih projektih) ter pod novim imenom Plesni forum Celje razvije pomemben sodobno-plesni izobraževalni center, ki kontinuirano skrbi za razvoj mladih plesalcev. Številni plesalci so svoja šolanja uspešno nadaljevali na Akademijah v tujini in se plesu zapisali poklicno.

Največji poudarek pa Plesni forum Celje prav gotovo daje ustvarjalnemu delu, saj se redno predstavlja občinstvu z novimi projekti za otroke, mladino in odrasle, ki se z velikim uspehom in odmevom predstavljajo občinstvu pri nas in v tujini:

Gordana Stefanovič Eriavec, osebnost našega kraja

- Slovenska rapsodija 1983,
- Oborožitev strahu 1985,
- Metamorfoze 1986,
- Rockereta 1988,
- Magma 1989,
- Krava v cirkusu 1990,
- Veronika 1991,
- Kapljica 1992,
- Škrat Sanjavec 1994,
- »7 + 5« 1994,
- Misterij muzinih pisem 1995,
- Zgodba o plesu 1996,
- Zrcalne podobe Roze Mlakar 1997,
- Vrata brez vrat 1997,
- Sadna opera 1998,
- Oninone 1999,
- Get back 2000 ,
- Mreža za metulje časa 2001,
- Alma ali angel na zemlji 2001,
- Pesem teles 2001,
- Čarovnik iz Oza 2001,
- Skrivnosti soban 2002,
- Kralj Urban 2002,
- Črvi 2002,
- Tudi angeli imajo ... 2003,
- multimedijski projekt BIS 2003,
- Vila Čira-čara 2004,
- Večerja z demoni 2004,

Slika 10: Slovenska rapsodija

(vir: zasebna zbirka)

Slika 11: Veronika(vir: zasebna zbirka)

Slika 12: Mreža za metulje časa (vir:zas.z.)

Slika 13: Metamorfoze(vir: zasebna zbirka)

Gordana Stefanovič Erjavec, osebnost našega kraja

- Le mimo ne glejte 2004,
- Tisto nekaj 2004,
- Tris 2005,
- Krava v cirkusu – nova izvedba 2006,
- Ionosfera 2006,
- Trideset 2006 (projekt ob 30. obletnici PFC),
- francosko-slovenski projekt »Inter-stik« 2007,
- multimedijski projekt »Horoskop« 2007.

Že nekajkrat so obiskali tudi tujino. Plesalke in plesalca Plesnega foruma Celje so se sredi junija 2005 odpravili v Francijo na mednarodni festival, kamor so bili povabljeni kot edini slovenski predstavniki. Šlo je za nov evropski festival ne tekmovalnega značaja, ki je združil mlade ustvarjalce - plesalce in glasbenike iz cele Evrope, ki so s svojimi programi prikazali plese, glasbo in običaje, značilne za posamezno državo. Nastopajoči so se predstavili dvakrat, najprej na paradi vseh držav in nato še na festivalskem večeru, kjer so predstavili svoje programe. Plesni forum Celje, ki je znan po svoji pestri ustvarjalnosti tako za otroke kot tudi za mladino in odrasle, se je tako predstavil s programom Tris (praznovanje pomladi v treh slikah), ki so ga plesalci ustvarili posebej za to priložnost. Dvajset mladih umetnikov je v prvem delu uprizorilo kurentov pregon zime in njegov ples prebujanja narave z dekleti. Drugi del je bil namenjen Zelenemu Juriju in praznovanju pomladi, v tretjem delu pa so plesalci s kresovanjem naznanili prehod v poletje. Člani Plesnega foruma Celje so izjemno ponosni, da so kot edini Slovenci promovirali našo državo v Franciji, nam je zaupala Gordana Stefanovič Erjavec, obenem pa si želi, da bi festival postal vsakoletno stičišče mladih ustvarjalcev Evrope.

Sliki 14 in 15: Tris (praznovanje pomladi v treh slikah)
(vir: zasebna zbirka)

VIDNEJŠI PROJEKTI ZA ODRASLE

- Veronika
- Plesni dogodek »7+5«
- Zgodba o plesu
- Zrcalne podobe Roze Mlakar
- Get back
- Mreža za metulje časa
- Alma ali angel na Zemlji
- Skrivnosti soban
- Črvi
- Večerja z demoni
- Bis
- Tudi angeli imajo
- Tisto nekaj
- Tris
- Ionosfera

VIDNEJŠI PROJEKTI ZA OTROKE

- Rockereta
- Krava v cirkusu
- Kapljica
- Škrat sanjavec
- Sadna opera
- Lectovo srce
- Čarovnik iz Oza
- Kralj Urban
- Vila Čira-Čara

In še nekaj fotografij s teh plesnih predstav:

Slika 16: Plesni dogodek
»7+5« (vir: zasebna z.)

Slika 17: Zgodba o plesu – plesna predstava (vir: zasebna zbirka)

Slika 18: Večerja z demoni (vir: zasebna zbirka)

Slika 19: Alma ali angel na zemlji – avtorski projekt (vir: zasebna z.)

Slika 20: Bis – multimedijski ambientalni projekt (vir: zasebna z.)

Slika 21: Ionosfera – interakcijski projekt PFC in glasbene skupine Aperion (vir: zasebna zbirka)

Slika 22: Krava v cirkusu – plesna humoreska za otroke (vir: zasebna zbirka)

Slika 23: Škrat Sanjavec – plesna slikanica za otroke (vir: zasebna zbirka)

Slika 24: Vila Čira – čara (vir: zasebna zbirka)

Slika 25: Hororskop (vir: zasebna zbirka)

Slika 26: Sadna opera – plesno-gledališki projekt za otroke (vir: zasebna zbirka)

Goga Stefanovič Erjavec je koreografirala tudi **v številnih gledaliških projektih:**

- Edmond – Slovensko ljudsko gledališče (SLG) Celje 1990,
- Zelena kapica – SLG Celje 1993,
- Mojca Pokrajculja - SLG Celje 1998,
- Jošt in Jaka - SLG Celje 1999,
- Zasledovanje in usmrtitev Jean Paul Marata – SLG Celje 1998,
- Bližje – SLG Celje 1999,
- Vrtnica je vrtnica - predstava ob slavnostni razglasitvi »Slovenke leta 2000« v Operi Ljubljana,
- Pet pepelk - Šentjakobsko gledališče Ljubljana 2001,
- Drejček in trije marsovčki - Prešernovo gledališče Kranj 2001,
- Princeska in čarodej - Gledališče Ptuj 2003,
- Maček Muri SLG Celje 2007... in **številne koreografije za**

različne prireditve in priložnosti:

- dve svečani otvoritvi Mednarodnega otroškega festivala v Šibeniku (1990, 1991),
- svečan program ob otvoritvi evropskega judo prvenstva v Celju DAX 2005 (plesalke in judoisti),
- svečan program ob vstopu Slovenije v EU - 2004,
- svečan program ob otvoritvi EU čistilne naprave 2004, 2006,
- promocija zaključka zadnje faze 2007,
- svečan program ob Dnevu državnosti 2006,
- svečan program ob 120. obletnici Bolnišnice Celje ...

Z leti izpopolnjevanja lastnih metod in znanj je ustvarila sintezo plesnih tehnik, ki jih vseskozi prenaša na mlajše rodove.

Številni izmed njih so uspešno končali Akademije v tujini in se plesu posvetili profesionalno:

Gordana Stefanovič Erjavec, osebnost našega kraja

- Tadej Brdnik,
- Estela Žutić - Belgija,
- Natalija Petrovič - Anglija,
- Boštjan Antončič - Salzburg, Bruselj,
- Maja Kalafatić, Salzburg,
- Ana Štefanec, Ljubljana,
- Alja Kapun, Salzburg, Ljubljana,
- Špela Vodeb, Salzburg ...

Kot umetniški vodja PFC se Gordana Stefanovič Erjavec udeležuje tudi različnih festivalov **doma:**

- Dnevi plesa od 1979 do 1993,
- Sredi prostora 1994 do 2003,
- Živini plesni dnevi od 2004,
- Migam - izbor najboljših otroških plesnih skupin Slovenije,
- Pikin festival - vsako leto,
- Transgeneracije - festival mladih (Cankarjev dom Ljubljana - 2006, 2007) **in v tujini :**
- Mednarodni festival otroka Šibenik 1989, 1990, 1991, 1999, 2000, 2002, Hrvaška,
- Budimpešta 1984 in 1985,
- Tjedan suvremenog plesa, Zagreb 1987, 1989,
- Berlin - 1993,
- Nemčija, Arbon in Zurich 1995,
- Švica, Mednarodno srečanje Alpe-Adria Udine, 1996,
- Italija, Singen - Nemčija 1997,
- Eurotreff 1999,
- Rastatt, Nemčija, Landesgartenschaw 2000,
- Singen, Nemčija, Eurotreff 2001,

Gordana Stefanovič Eriavec, osebnost našega kraja

- Weinheim, Nemčija, International Kulturschwerpunkt 2004,
- Singen, Nemčija, Festival De'l Europe 2005,
- Lamorlaye pri Parizu - Francija, Ballynahinch, Irska 2006,
- International Children's festival of Performing Arts 2006, New Delhi, Indija.

Številne koreografije so posneli tudi različni TV centri:

- Preobrazbe 1979,
- Dogodek v mestu Gogi 1980,
- Oborožitev strahu 1984,
- HTV, Spevi popotovanj v notranjost 1985,
- Kaj se bo zgodilo zdaj? 1987,
- Škrat Sanjavec 1995,
- Sadna opera 2000,
- Get back 2001,
- Čarovnik iz Oza 2002,
- Kralj Urban 2004 in številne krajše koreografije za oddaje »Periskop«, »Unicef«, »Pod klobukom«...

VII. NAGRADE IN DOSEŽKI

Opus 1, to je edino tekmovanje za mlade na področju sodobnega plesa v Sloveniji, kjer sodoben ples ni tekmovalnega značaja. Vendar gre za prireditev za mlade, da sami ustvarjajo. Tukaj pomembno vlogo igrajo njihovi mentorji, ki jih plesno vzgajajo. Tako npr. dobijo vsako leto temo, na katero se potem predstavijo. Gordana je priznala, da odkar Opus 1 obstaja, to je že 15 let, ni bilo leta, da oni ne bi dobili nagrade.

Slika 27: Nagrade Opus (vir: avtorji)

In to v večini primerov 1. mesto. Kipce podeljujejo zadnjih 5 let, prej pa so podeljevali pisma ter finančno podporo.

V nagradah v Sloveniji ji je najpomembnejša Zlata ptica Slovenije, ki predstavlja zrelo obdobje mladih avtorjev, ko ti država prizna kvaliteto tvojega dela in to ji pomeni največje križišče v življenju in potrditev, da to, kar dela, da je prav, da je njena pot pravilna. Potem Listina in Plaketa. Listina se dobi za posamezni projekt, Plaketa pa se dobi za zaključen opus. Te je dobila že leta 1989 Listino, 1986 pa Plaketo. Že pred tem so za 10. obletnico plesa dobili nagrado, nekakšno celjsko Prešernovo nagrado. Istega leta so

Gordana Stefanovič Erjavec, osebnost našega kraja

naredili zanimiv projekt in so sodelovali na jugoslovanskem srečanju umetnikov v Kosovski Mitrovici . Takrat so dobili nagrado za najboljši vtis festivala. V zadnjih letih pa so dobili bronasti grb mestne občine Celje, letos pa srebrno plaketo Javnega sklada za kulturo. To plaketo dobijo tisti ustvarjalci, ki se počasi poslavljajo. Goga upa, da ji je niso dali za to. Napisali so ji, da je veliko prispevala k razvoju plesa v Sloveniji in upa, da še bo kaj naredila.

Nagrade:

- Zlata ptica Slovenije (1979, 1980, 1981, 1984);

»Kot plesalko jo odlikuje trdna plesna tehnika, predvsem pa močna izraznost, ki ji zna dati mnogotere podobe v različnih plesnih vlogah, ki jih oblikuje. Suvereno obvladuje širok razpon izraznih odtenkov, iz katerih ji uspe zgraditi jasno razpoznavne like ...« (iz obrazložitve za Zlato ptico 1984).

- Nagrada krutikov - Anale komorne opere in baleta Osijek 1979;
- Nagrada Koste Abraševića 1980;
- Nagrada za koreografijo Gogi Stefanovič Erjavec Slovenska rapsodija 1984 na Dnevih plesa;
- Srebrni znak ZSMS 1985;
- Nagrada kulturne skupnosti mesta Celja (ob Prešernovem prazniku) 1986;
- Nagrada za umetniški vtis 1986 - Kosovska Mitrovica;
- Listina Mete Vidmar Gogi Stefanovič Erjavec 1989;
- Listine Mete Vidmar plesalkam PFC Savi Malanšek, Andreji Cepuš in Esteli Žutić 1996;
- Plaketa Mete Vidmar Gogi Stefanovič Erjavec 1996;
- Bronasti grb mesta Celja Gogi Stefanovič Erjavec 1997;

Gordana Stefanovič Erjavec, osebnost našega kraja

- Srebrna plaketa ZKO Celje PFC in Gogi Stefanovič Erjavec 1996;
- Zlati znak JSKD Davidu Čehu za odmevne enkratne dosežke v PFC 2005;
- Jubilejno priznanje Plesnemu forumu Celje ob 30. obletnici delovanja, 2006 (za dolgoletno in izjemno uspešno delo ter ustvarjalni prispevek k razvoju plesnih dej).
- Srebrna plaketa Javnega sklada za kulturo RS koreografinji Gordani Stefanovič Erjavec 2008 za dolgoletno uspešno delo ter za pomemben prispevek k razvoju in popularizaciji sodobne plesne umetnosti.

Slika 28: Zlata ptica Slovenije (1984) in Bronasti celjski grb (1997)
(vir: avtorji)

Večina avtorskih plesov plesalcev PFC je bila vsako leto uvrščena v sam vrh oz. med prva tri mesta tekmovanja OPUS 1.

Nagrade za avtorske plese plesalcem PFC na državnem tekmovanju

OPUS 1: 1.mesta:

- Maja Kalafatić 1995,
- Marko Peperko 1995,
- Boštjan Antončič in Tjaša Cepuš 1997,
- Ana Štefanec 1999,
- Boštjan Antončič 1999,
- Sanja Milenković in Polona Dolžan 2000,
- Taja Naraks in Katja Kitanovski 2000,
- Tina in Tanja Šentjurc, Špela Vodeb 2002,
- Nadja Škataro in Aja Zupanec 2005,
- Sabrina Železnik in Aja Zupanec 2006,
- Hana Cimperman in Jaka Rehar 2007.

Priznanja za uspešna sodelovanja na različnih festivalih doma in v tujini :

- Mednarodni festival otroka v Šibeniku, Hrvaška 1989, 1990, 1991, 1999, 2000 in 2002,
- Tjedan suvremenog plesa Zagreb, Hrvaška 1985, 1989, Budimpešta, Madžarska 1986,
- Berlin-Nemčija 1993 ,
- Arbon in Zurich – Švica 1995,
- Dunaj - Avstrija 1996,
- Udine - Italija 1996,
- Eurotreff Singen, Nemčija 1997,
- Landesgartenschaw 2000, Singen, Nemčija,
- Eurotreff Rastatt 2001, Nemčija, festival 4x4,
- Graz-Avstrija, 2001,
- International Kulturschwerpunkt 2004,

- FESTIVAL DE'L EUROPE Lamorlay-Francija 2005,
- Ballynahinch, Irska 2006,
- International Children's Festival of Performing Arts, New Delhi India, 2006,
- Sisak, Hrvaška 2004,
- Susret hrvatskih plesnih ansambala 2007,
- Dnevi plesa Ljubljana od 1980-1988, Sredi prostora do 2003, Živini plesni dnevi 2004, 2005, 2006, Migam, Pikin festival vsako leto, Plesni kampus Izola – vsako leto ...

VIII. ORGANIZACIJA PRIREDITEV

»Celjski večeri z ...«

Razen lastne produkcije v svoji obnovljeni dvorani že osemnajsto leto z velikim uspehom in odmevom organiziramo tudi **»Celjske večere z ...«**, to je cikel prireditev, tudi mednarodnega značaja, z znanimi ustvarjalci iz sveta gledališča, glasbe, plesa, literature in multimedijske umetnosti. Tako smo samo v zadnjih letih organizirali čez 100 tovrstnih prireditev, npr.:

- Rade Šerbedžija & Livio Morosin Band;
- Arsen Dedić, Gabi Novak in Matija Dedić;
- Dado Topić in skupina TIME;
- Vlado Kreslin, Pero Lovšin, Zoran Predin, Magnifico, Janez Bončina Benč in skupina September;
- DOUG HAMMOND TRIO (jazz) iz New Yorka;
- Degenerate Art Ensemble (dancers & musicians iz Seattle ZDA);
- GIBONNI;
- THE STROJ;

- LAIBACH,
- vrhunski kitarist VLATKO STEFANOVSKI s svojim TRIOM;
- vrhunski igralec ZIJAH SOKOLOVIĆ;
- etno ansambel TERRAFOLK;
- Janez Škof in ČOMPE;
- VITA MAVRIČ in kvartet AKORD;
- OLIVER DRAGOJEVIĆ;
- JINX;
- ESMA REDŽEPOVA;
- Šaban Bajramović;
- Boban Marković orkestar;
- SAŠO HRIBAR z gosti (»**Možgani z jajci**«- gostili smo pesnico Svetlano Makarovič, dr. Janeza Ruglja, Vesno Milek, Zmaga Jelinčiča, dr. Manco Koširjevo, Toneta Partljiča, dr. Arturja Šterna, dr. Vesno Godina, gospoda Milana Kučana in njegovo ženo gospo Štefko Kučan, kandidate za celjske župane ...);
- organizirali smo tudi številna gostovanja sodobno plesnih skupin: THE LOTUS POND-Salzburg, MYZONE FARWEST – Belgija, Intakt Ljubljana, Plesna Izba Maribor, Plesni teater Velenje, Projektna skupina Uršule Teržan (200%, Sirene), Sebastjan Starič (Kdo je tu nor?), Matej Kejžar, Rosana Štorgelj, Teater Pozitiv Ljubljana, Plesni teater Ljubljana, Maja Delak ...

IX. SODOBNI PLES - IZOBRAŽEVANJE

PROGRAM: **a) OTROŠKI:** plesni vrtec, mala plesna šola, sodobni ples, ustvarjalne delavnice, predstave ...

SKUPINE: MURENČKI (3-4 leta), ČEBELICE (4-5 let), METULJČKI (5-6 let), PACKE (6-7 let), PIKE (8-11 let)- cca 120 otrok.

NAMEN sodobno-plesnega šolanja je izobraževati širšo populacijo otrok v smeri ustvarjalnega načina gibalnega izražanja in nadarjene posameznike usmerjati v umetniški ples.

b) MLADINSKI PROGRAM : sodobni ples, ustvarjalni gib, plesno gledališke predstave ...

SKUPINE: FRKA (12-15 let), PFC- selekcija (15-20 let), mladinski tečaji.

Gostujoči pedagogi: David Čeh (raziskovalni gibalni atelje),
Estela Žutić (joga),
Brane Završan (gledališki atelje).

Vse skupine redno predstavijo svoje pridobljeno znanje na plesnih produkcijah.

(NA KRILIH PLESA – ob zaključku sezone in PLESNI VLAK - novoletna produkcija).

S selekcijo najboljših plesalcev redno ustvarjajo nove plesne projekte.

c) PROGRAM ZA ODRASLE : orientalski plesi pod vodstvom Lučke Muzerlin iz Maribora, joga pod vodstvom Goge S. Erjavec, flamenco pod vodstvom Dashe Rashid iz Maribora.

NAMEN: psiho-fizična sprostitev, rekreacija, izboljšanje počutja in krepitev telesa po principih posameznih rekreativnih zvrsti.

X. DRUGI O GORDANI STEFANOVIČ ERJAVEC

X. 1. PISNI VIRI

X. 1. 1. Mihailo Lišanin, vodja Galerije likovnih del mladih Celje:

Beseda o naši dragi prijateljici Gogi Stefanovič Erjavec

Goga je ena od redkih osebnosti Celja, na čigar besedo se lahko mirno zaneseš. Pripravljena je vedno pomagati in če gre za kulturni dogodek, nikoli ni bilo vprašanje denarja in časa. Na Starem gradu Celje in v Galeriji likovnih del mladih Celje so njene varovanke neštetokrat nastopile na otvoritvah razstav. Popolnoma brezplačno. Takšnih ljudi v celjski kulturi je zelo malo. Štejem si v čast, da sva prijatelja in sodelavca v celjski kulturi.

Mihailo Lišanin

X. 1. 2. Daliborka Podboj, dolgoletna plesna ustvarjalka, plesna selektorica in kritičarka, Ljubljana:

Goga Stefanovič Erjavec

Ko pomislim na Gordano Stefanovič Erjavec, na našo Gogo, vidim pred seboj sijoči obraz živih oči in tisti njen široki nasmeh. In prav taka je vedno, ko se srečava: nasmejana, vedra, elegantna v svoji drži in opravi. Okrog nje pa njeni plesalci, generacije, s katerimi živo podoživlja svet mladostnih želja in dilem. In že slišim njen

žametasti glas, kako mi razlaga, medtem ko se vsa ta mladost smuka okrog nje: »To je ... saj se spomniš moje Alme ... Urbana ... Strašila ... je ravno prispel iz Salzburga moja prva učenka...«

In ob teh najinih srečanjih vedno znova in vsekakor obvezno tečejo besede o plesu, plesnih projektih, o novih idejah, njenih razmišljanjih, kako bi ... potem pa me zalije še val pohval o tem ali onem učencu. To je Goga, ki jo srečujem na plesnih predstavah, ki je v mestu Celje zasejala toplino mediteranskega utripa in mu dala svoj umetniški impulz, tako da danes v okvirjih sodobne plesne scene šteje za eno od vodečih slovenskih plesnih centrov.

Medijske kronike beležijo vsakoletne uspehe plesalcev Plesnega foruma Celje, pišejo o državnih nagradah mladih ustvarjalcev in tudi o uspehih tistih, ki so zajadrili v vode plesnih profesionalcev, in se še kako radi vračajo v barvito toplino Forumskih prostorov.

Predstave se vsako leto vrstijo za vsako generacijo posebej. Ciklus pravljčnih otroških predstav Goga posveča najmlajšim in tudi v njih nastopajo njeni razposajeni, uigrani mlajši učenci, veselih nasmehov, živih oči, odprti do gledalcev: Sadna opera, Čarovnik iz Oza, Lectovo srce, Kralj Urban, Vila Čira-Čara, Krava v cirkusu ... Vsaka predstava za sebe je čarobni svet Goginih idejnih in koreografskih domislic, ki ga zna tako scensko kot glasbeno in tekstovno nadgraditi tudi z zunanji sodelavci: Besim Spahič, Damjana Kenda Husu, Viljem Babič, David Čeh, Mojca Ihanec, Iztok Skok, Glasbena skupina Aperion ...

Z mladinskimi predstavami je Plesni forum Celje predstavljal našo državo tudi izven meja Slovenije in nekdanje skupne države Jugoslavije; Festival Landesgartenschau Singen, ko je v koprodukciji z Mladinskim godalnim orkestrom mesta Singen v Nemčiji Plesni forum predstavil projekt Ger back, ali s predstavo TRIS, ko so

gostovali na Festivalu De l'Europe v Larmorlayu v Franciji, potem je sledila še Irska, Indija, pa vabila na Kitajsko ...

Koreografinja Goga Stefanovič Erjavec svoja dela posveča tudi mestu Celje. Nepozaben je bil enkratni in neponovljivi dogodek, ki se je zgodil 26. junija leta 2002, ko so plesalke Plesnega foruma Celje gledalcem odkrivale notranjost Knežjega gradu in v gibu prepletale zgodovinske skrivnosti grajskih dvoran. Torej takrat, tik pred začetkom gradbene prenove gradu, se je v Knežjem gradu dogajal Gogin ambientalni performans Skrivnosti soban.

Goga Stefanovič Erjavec se s svojimi gojenkami tudi aktivno in konstruktivno vpleta v programsko zasnovo festivala Poletje v Celju knežjem mestu. V predstavi BIS je tako zaobjela ambient Trga celjskih knezov, ko je v svoj fantazijski plesni svet pravljjično spletala novo postavljene ležeče svetlobne kupole »celjske bisere«; pet polkrožnih svetlobnih dekoracij, ki jih v središču krasi novodobna fontana, šesta in največja kupola, preko katere se izliva voda. V predstavi BIS (skrajšana oblika besede biser) se je avtorica likovno in čutno poigrala z ornamentiko prostora, svetlobnimi osvežilnimi barvnimi toni, ko je v plesnih vrtincih izoblikovala svežino vzdušja in pomena vodnega ambienta. Nad dogajanjem pa je ves čas bedel moški »kip«, stilizirana vizija grških bogov, simbolična podoba energije življenja, ki jo v sebi nosi vodni vir.

Alma ali angel na zemlji, premierno uprizorjena septembra 2001, je predstava, s katero je Goga Stefanovič po biografskih izsledkih znova oživila duh Alme Maximilian Karlin. V tistem času se je skupaj s svojimi plesalkami vila do zapuščene hiše svetovne popotnice in pisateljice Alme Karlin, ki jo je svet bolje poznal kot mesto, v katerem je živela. Plesalke Forumu so dobesedno pobirale razmetane fotografije in zgodovinske liste po tleh razpadajoče se

hiše in celo okoli nje. V enournem multimedialnem projektu je Gogi docela uspelo notranje čutno in v mehkobi plesnega izraza orisati lik te celjske prosvetljenke. Na predstavi v Mariboru je poleg mene sedela gospa starejše generacije, nisva se poznali. Nekako za sebe je dejala: »Neverjetno, kako ji je uspelo.« Pridružila sem se njenemu mnenju, potem pa mi je odkrila, da je Almo Karlin dobro poznala in jo je v tej predstavi ponovno začutila, resnično ponovno zrla v njeno podobo.

Nič manj niso odmevne tudi novejši koreografske stvaritve Goge Stefanovič; plesno glasbeni projekt IONOSFERA, ki je nastal na pobudo njene srednješolske plesne generacije in ob izvedbi Glasbene skupine Aperion, ali pa lanska premiera multimedijskega projekta za mlade Hororskop, predstava življenjskih odtenkov, ki begajo odraščajočo mladino, burijo duhove, in privabljajo njihovo pozornost .

Daliborka Podboj

X. 1. 3. Barbra Drnač, dolgoletna voditeljica plesnih oddaj na TV SLO, POP TV in Paprika, umetnostni kritik za ples in novinarka, Ljubljana:

Goga v moji zavesti

Tole sem spesnila, prišlo je iz srca, pa upam, da vam godi ...

Gordana Stefanovič Erjavec je bila zame vedno samo Goga - kratko in jedrnato, takšna, kot je ona sama. Ženska od akcije, ženska, ki so ji besede samo most do izpolnitve njenih miselnih planov. Če si je nekaj zadala, je to tudi vedno izpeljala, pa čeprav je marsikdaj

požrla slino in žrtvovala kakšno idejo zavoljo premajhnih finančnih skladov. Dolgi rdeči lasje so njen zaščitni znak, pa tudi nekoliko basovski glas, ki še poudari njeno odločnost. Zdi se, kot da ji leta ne morejo do živega, še vedno je ljubiteljica in zagovornica plesa v vseh njegovih oblikah, akcije in živih barv tako v kostumih kot v njeni garderobni omari. Ko mi nekdo omeni Celje, je moja prva asociacija prav Goga. In naj bo tako tudi v prihodnje.

Dan brez plesa je izgubljen dan.

Barbra Drnač

X. 1. 4. Daša Gregorin, odvetnica, ki že vrsto let spremlja dogajanja v PFC:

Goga je oseba, brez katere preprosto ne gre

Če bi se igrali igro asociacij ... In bi morala za GOGO izbrati eno besedo, bi bila ta beseda STRAST.

Strast, ki po Slovarju slovenskega knjižnega jezika, med drugim, pomeni: zelo močno, trajno čustvo, zelo močno željo, zelo močno hotenje, voljo do določenega dela.

Odkar poznam Gogo, je taka.

Prav redko srečaš človeka, ki te v trenutku prevzame. S svojo energijo, s svojim entuziazmom. S svojim jasnim pogledom na cilj in hkratnim zavedanjem, da je na koncu, ko ga dosežeš, vse lahko.

Da, na koncu je lahko. Pot do tam pa ni taka.

Še posebej ne pot umetnika, kar Goga je.

Ob zaključkih brezštevilnih uspešnih predstav in prireditev, ki nam jih Goga podarja, ko se prižgejo luči, ko sledijo aplavzi, pokloni in prikloni, večkrat tudi kakšen cvet, izgine vse »prej« in je le »sedaj« in »naprej«.

Da, Goga je taka.

V našem mestu je Goga, naša Goga.

Vsako mesto ima koga, ki je njegov. Če ima človek koga za katerega čuti, da je njegov, je tak človek srečen človek.

Tako je lahko tudi mesto, ki ima svoje ljudi, srečno mesto.

A na svetu je prevečkrat tako, da se te in take sreče ne zavedamo. Ali pa le, ko nas kdo ali kaj na to opomni.

Zato je prav in potrebno, da si večkrat povemo, da so ljudje, ki jih imamo radi. Da so ljudje, ki jih cenimo. Da so ljudje ki okvirjajo naš čas. Da so ljudje, brez katerih preprosto ne gre.

In Goga sodi med nje.

Daša Gregorin

X. 1. 5. Stanislava Vauda Benčevič, kostumografka in oblikovalka oblačil in tekstilij, Ptuj:

Goga – sonce in biser

Goga je oseba, ki mi je zelo blizu. Poznava se okrog šest let in v tem času sva veliko sodelovali, ali jaz z njo ali ona z mano. Pri delu je

zelo pomembno, da se s sodelavcem dopolnjuješ in prav to se dogaja pri vseh najinih skupnih projektih. Gogino delo z mladimi se mi zdi zelo pomembno, saj je ples prvinska oblika umetniškega oz. izraza nasploh. Goga otrokom in mladim omogoča spontan gib, ki ga nadgrajuje in izoblikuje v najrazličnejše vsebine in zgodbe, hkrati pa pušča vsakemu posebej dovolj svobode. Prava sreča je, da jo imate - imamo v svojem okolju. Je sonce in biser, ki s svojo pozitivno energijo omogoča veliko mladim, da najdejo svojo pravo pot. Plesni forum Celje je čudovit prostor, ena velika družina z velikim srcem, kjer se ravno zaradi Gogine in Dušanove (moževe) požrtvovalnosti razvijajo, odvijajo dogodki, ki jim ni para.

Stanislava Vauda Benčevič

X. 1. 6. Damjana Kenda Hussu, avtorica štirih scenarijev, ki jih je Goga koreografsko in režijsko postavila na oder (Čarovnik iz Oza, Vila Čira-Čara, Kralj Urban in Hororskop):

Čarodejka iz Celja

Prijateljice se včasih čudijo moji energiji; če bi poznale Gogo, bi najbrž rekle, da je nenehno se ponavljajoča eksplozija. Kadar se srečava ali če samo govoriva po telefonu, me kar privzdigne tako glede novih idej kot počutja. Vedno je vmes tudi veliko smeha, nehati govoriti pa sploh ne moreva.

Najino poznanstvo sega sedem let nazaj, ko me je povabila na ogled predstave svojih najmlajših, ki je nastala po pesmicah z glasbenega albuma Čarovnik iz Oza; zanj sem prispevala nekaj besedil, sicer pa

je večinski avtor besedil in glasbe Besim Spahić. (Medklic: Goga, enkrat se morata srečati – to bi bila dvakratna eksplozija!)

Gogin Čarovnik iz Oza me je navdušil, osupnil. S kako preprostimi in denarno varčnimi prijemi ji je uspelo pričarati odrsko iluzijo! Srebrno pobarvan plastičen koš za smeti in lijak in Pločevinko je bil pravi kot le kaj! Dvorana je bila očarana, začarana. Kot prikovani so od začetka do konca odprtih ust sedeli »fizeljčki« v pleničkah, pa tisti, ki že hodijo v šolo in se imajo za velike, pa tudi tisti zares veliki, ki še vedno znajo požgečkati otroka v sebi.

Potem sva z Gogo sklenili ustvarjalno zavezo. Skupaj sva snovali še tri predstave: malce sem pomagala pri Hororskopu – zamisli zaradi premajhne mošnje Plesni forum ni mogel uresničiti v celoti – nekaj več pri Piki Nogavički, največ pa pri Kralju Urbanu, za katerega je Goga poleg pesmic z istoimenskega albuma uporabila tudi moje vezno besedilo oziroma scenarij. Sklepno uspavanko sva z glasbenikom Vojkom Sfiligojem napisala posebej za predstavo in je ni bilo mogoče slišati nikjer drugje kot v živo na odru.

Na premiero Kralja Urbana sem se odpravila z možem in sinovoma – in zamudila začetek. Plesni forum smo najprej namreč iskali na Goginem domačem naslovu, na katerem ima prijavljeno svoje društvo. Napako smo popravili že s prvo ponovitvijo, na katero sem povabila tudi moževe sorodnike. Tast, resen, a duhovit univerzitetni profesor eksaktne znanosti, je album Kralj Urban prejel od mene kot novoletno darilo, a ga je do tedaj verjetno poslušal zgolj iz vljudnosti. Po ogledu predstave, ko se je nesmrtno zabaval, pa so pesmice o kralju Urbanu postale njegove himne. CD ima v avtu in (zaupna informacija tašče) jih rad tudi prepeva; vse zna na pamet.

Kralj Urban je doživel, če se ne motim, več kot šestdeset uprizoritev, gostoval je v Nemčiji in celo v Indiji na Svetovnem festivalu otroškega gledališča. Brez Goge seveda ne bi videl Indije Koromandije, saj so za gostovanje dobili bore malo finančne podpore.

Ampak Goga se ne da.

Občudovanja vreden je tudi njen način dela z malimi in mladimi plesalci. Čeprav je perfekcionistka, ima pretanjen občutek za to, kaj lahko zahteva od njih. Nikoli ne pozablja, koliko so stari, da mora biti ples tudi igra in da je delo zabava, mimogrede pa tudi skupno ustvarjanje. Za vsakega najde vlogo v svojih predstavah, tudi za najmanjše in tudi za manj nadarjene. Če vaje in nastopi niso napor ampak užitek, to plane in pleše tudi med gledalci.

Damjana Kenda Hussu

X. 1. 7. Polona Dolžan, bivša plesalka PFC, dela magisterij v Londonu (Central ST.Martin's College of Art&Design):

Človek z velikim srcem

Seveda, o Gogi se najde marsikatera anekdota, še vedno jih poizkušamo naplesti čim več, če se le uspemo kje ujeti na poti med mojim začasnim prebivališčem in domačim Celjem.

Goga je res osebnost mesta, v pravem pomenu besede - ne pa kot kakšni širokoustneži, ki z malo truda znajo napihniti veliko reči - Goga gara, za to, kar je njeno največje plačilo - generacije, ki ji vedno ostajajo dolžne bogatih izkušenj, ustvarjalnosti in predvsem

širine. Kot druga mati me je ta magična ženska potegnila v ples, bojda je v meni videla nek poseben, moj gib, ki je zaživel med prepevanjem na šolski prireditvi. Meni se je to seveda zdelo nepojmljivo, sploh z mojim izjemno ne-plesnim telesom. Ampak poizkusila sem, in takrat z mojim dobrim prijateljem Boštjanom Antončičem začela posegati v plesne vode, kar je že po šestih mesecih kulminiralo s prvo nagrado na državnem plesnem tekmovanju.

Z Gogo se nenehno plemenitiš, ob mnogih izčrpnih treningih, dodatnih izobraževanjih, delovnih vikendih, so tu sodelovanja z eminentnimi glasbeniki, pesniki, umetniki in seveda razna snemanja in nastopi po vsej Sloveniji in tujini. Potem pa so tu še nepozabna druženja, ki se zavlečejo tja pozno v noč, sploh zdaj, ko Forum gosti svetovne zvezde v miniaturnem Celju.

Nikoli ne bom pozabila, ko smo se z zelo glasnim kombijem pozno ponoči peljali z nastopa v Cankarjevem domu; na radiu je bila poskočna glasba moje priljubljene skupine, Goga pa je tako ali tako znana, da po avtocesti tudi leti, če je treba ... Moj sedež je bil razrahljan in kombi se je nenadoma začel gibati v ritmu znane melodije ... Ne da bi se počutili ogrožene, smo začeli plesati na sedežih - četudi mrtvo utrujeni smo noč zaključili vzhičeno in kljub naporni vožnji iz Ljubljane polni energije ...

Drugo je bilo odprtje oziroma prvi obisk takrat novega Foruma (bivši BarFly), ko smo prvič imeli trening na novem parketu ... Parket je bil tipično za Gogo drugačen - temno zelen! - spomnim se, da smo od

navdušenja tekali po prostoru in klečali in se klanjali v zahvalo za tak prostor ...

Najljubši spomini so zagotovo najbolj sveži - Goga me je pred kratkim končno obiskala v Londonu, kjer sva skupaj preživeli par nama dragocenih dni - najbolj smešni so bili poskusi spanca, kjer sva se kot novo rojeni 14-letnici hihitali do poznih ur in obujali dogodke prejšnjih let.

Goga je definitivno vplivala in spremenila tek mojega življenja, katerega pomemben del še vedno je. Brez nje ne bi bila sposobna večjih in odločilnih sprememb v življenju. Zato sem ji neizmerno hvaležna. Goga je človek z velikim srcem - rabi ga, da v njega spravi vse te ljudi. Bil bi že čas, da ji to tudi nekdo prizna.

Polona Dolžan

X. 1. 8. Renato Jenček, prof.nemščine in igralec, ima dve hčerki, ki plešeta v otroški skupini Packa

Umetnica z izrazitim čutom za estetiko

Gogo poznam že od nekdaj. Spomnim se je še iz časov, ko sem sam obiskoval osnovno šolo. Odkar pomnim, je v najžlahtnejšem pomenu besede nekoliko izstopala iz sive množice tako po pojavnosti kot tudi po temperamentu. Njene karizmatične prezence pač ni moč spregledati. Cenim jo kot umetnico z izrazitim čutom za estetiko ter kot izjemno plesno pedagoginjo. Gogina energija je neusahljiva in nalezljiva, prav tako entuziazem in srčna predanost plesu in vzgoji

mladih in uspešnih plesalcev, ki so po eni strani lahkotno sproščeni in ustvarjalni, po drugi strani pa disciplinirani in natančni.

Renato Jenček

X. 1. 9. Darja Hughes, arhitektka za notranji design, spremljevalka prireditev PFC:

»One-of-a-kind«

Goga je bila v mladih letih moja sosedka z Otoka, poznam pa jo tudi z gimnazije, bila je nekoliko starejša, a sva skupaj obiskovali treninge modernega plesa, pri Damirju Zlatarju-Freyu. Imeli smo vaje v gledališču in tudi nastopali. Čeprav smo me, ostale gimnazijke, počasi ena za drugo zapustile ples, je Goga vztrajno nadaljevala in se tudi po študiju predala njeni veliki ljubezni - plesu. Kot oseba je vedno izstopala iz okolja, saj je bila nekaj posebnega, lepa, karizmatična, topla in polna energije.

Medtem ko je Goga s svojim možem zasnovala šolo za učenje mladih, Plesni forum, sta se najini poti za skoraj dve desetletji razšli, ker sem bila do leta 1997 v Kanadi. Ko sem se vrnila, sta se najini poti spet srečali in še danes z veseljem obiskujem večere druženja v Plesnem forumu. Goga je definitivno »one-of-a-kind« in vesela sem, da je del mojega življenja.

Darja Hughes

X. 1. 10. Saša Lončar, koreografinja in vodja skupine "Qulanium" Kranj:

Ognjena Goga

Goga je čisto posebno bitje in se je meni zapisala globoko v srce ... Spomnim se nekega plesnega srečanja v Kranju, jaz sem bila še čisto na začetku ustvarjalne poti. Ustvarjalni proces je bil prepleten z nešteto dvomi z zelo nizko samozavestjo, skratka prestrašena do konca ... Sedela sem za mizo v neki restavraciji po končanem nastopu in pred menoj se je prikazala ognjena Goga in z iskrenim izrazom na obrazu pohvalila moje delo, prisedla je in stekel je lahkoten klepet ... Kakšna potrditev od človeka, ki mi je bil tako nedostopen in oboževan iz aspekta ustvarjalca ... Lansko leto mi je Goga prišepnila, da bi bila lahko jaz ena tistih, ki bi izpeljala gostovanje v Indiji in res sem z njeno pomočjo odpeljala in pripeljala 15 člansko ekipo v Indijo na Otroški festival odrskih umetnosti.

Goga je ena redkih, ki je poleg svoje profesionalnosti zelo odprt in čuten človek tako na področju tovrstne umetnosti kot osebnosti, ki deluje celostno, in je pripomogla, da je veliko generacij dobilo potrebne in kvalitetne informacije za oblikovanje ustvarjalnega individuuma.

Saša Lončar

X. 1. 11. Violeta Einspieler, novinarka VEČERA, pogosto spremlja plesno sceno in o njej piše:

S plesom je življenje lažje

Gogo poznam že vrsto let, še ko je bila plesalka pri Damirju Zlatarju Freyu. Od nekdanj je polna pozitivne energije in ustvarjalnega zanosa. Za delo z otroki pa je poleg discipline in trdega dela, Goga je zahtevna pedagoginja, potrebno tudi veliko srce in odprtost duha. Goga ima rada svoje delo in svoje plesalce in to jim zna tudi pokazati. Večjo vrednost kot samo plesno znanje, ki ga pri njej pridobijo otroci, ima človeška širina in toplina, s katero je Goga pripravila za vstop v samostojno življenje cele generacije otrok.

Privihrala je v uredništvo, si najprej ogledala naše nove prostore in rekla: „Pri vas je tako, kot pri meni doma. Sem sredi papirjev.“ Gordana Stefanovič Erjavec - Goga, plesna pedagoginja in koreografinja ter vodja Plesnega foruma Celje, kljub vsem možnim nagradam in priznanjem za svoje delo – pred dnevi je od javnega sklada RS za kulturne dejavnosti prejela še srebrno plaketo za dolgoletno uspešno delo na področju sodobnega plesa – mora vsako leto predložiti goro dokumentacije in izpolniti nešteto formularjev, da se lahko poteguje za občinski denar.

Nagrade in priznanja so zanjo potrditev, da je njeno delo koristno in opazno in da ima sodobni ples vendarle nekakšno mesto na slovenski kulturni sceni.

Celje velja za mesto sodobnega plesa, ki ga je desetletja soustvarjala tudi Goga. „Celje je tem mladim plesalcem omogočilo,

da poletijo v svet, mislim pa da jim mora dati priložnost, da se tu ustavijo. Pri tem Celje zelo zaostaja. Ljubljana je premajhna za vse plesalce. Ker je konkurenca velika, sama jemlje nazaj raje svoje, zakaj jih ne bi vzelo tudi Celje? Mladi koreografi bi tako dobili priložnost za delo. Prihajajo z novimi idejami, novimi plesnimi trendi in pedagoškimi izkušnjami. Vsi bi pridobili," je prepričana Goga.

Ob tem, ko se vračajo plesalci iz raznih plesnih šol spoznava, da je prišel čas, da jim pomaga, da bodo lahko delali in raziskovali. To je naložba za prihodnost plesa v Celju, meni Goga.

Po več kot treh desetletjih dela z veseljem spoznava in prepoznavna sadove svojega dela. „Ko si mlad, se niti ne zavedaš, da se razdajaš. Pride čas, in ta čas je prišel, ko spoznaš, da se ti to vrača. Kjerkoli na svetu so moji bivši plesalci, imam kontakte z njimi. Prihajajo na naše predstave. Me zasebno obiščejo. Tisti, in teh je večina, ki niso nadaljevali plesa, ampak so se odločili za druge poti v življenju, se prav tako vračajo. K meni hodijo njihovi otroci. Skratka ostaja neka srčna naveza in to je moje duševna hrana," pravi Gordana. Nikoli ni obžalovala, da je ostala v Celju in da je svoje vsestranske plesne talente razdajala celjskim otrokom in mladostnikom. „Oni so moja največja naložba“.

Violeta Einspieler

X. 1. 12. Tomaž Simon, novinar Radio Slovenija (val 202), gledališki kritik:

Nekaj zapiskov o Gordani Stefanovič Erjavec, kakor so se mi porajali ob srečevanjih z njo

Najprej seveda tisti o profesorici. Malokdo namreč ve, da je priznana koreografinja tudi ekonomistka po izobrazbi. V časih usmerjenega šolstva so jo postavili pred gimnazijske razrede, kjer je poučevala Osnove tehnike in proizvodnje. Lepa reč, bi pomislili tisti, ki se v neznanem okolju ne znajdejo. Gordana, pozneje sem jo seveda klical Goga, pa je iz vsakega položaja znala izvleči tisto najboljše. Tako smo se pri predmetu OTP učili tudi plesnih, oprostite, baletnih korakov – kako bi sicer zdaj kot urednik kulture na radiu Slovenija vedel, kaj je plié in kaj batêment, če ne bi bilo profesorice, ki je videla dlje?

Pozneje, ob pogovorih s kulturniki in ustvarjalci, ki so jo poznali, se mi je sestavljanka o Goginem umetniškem ustvarjanju dopolnjevala. Takrat sem izvedel za koščke njene preteklosti, ki jih kot najstnik še nisem zaznal. Goga je pravzaprav pionirka sodobnega plesa v knežjem mestu. Center za sodobni ples je resda prva štiri leta vodil njen velik prijatelj in sodelavec Damir Zlatar – Frey, vse od 1980. leta pa za kontinuiran razvoj sodobnega plesa skrbi prav Gordana Stefanovič Erjavec. Pozneje sem zapisal, da je Goga pravzaprav začutila potrebo po vzgajanju in izobraževanju mladih nadebudnežev prej kot preostali njeni sodobniki. Hkrati je ves čas zgledno sodelovala z drugimi plesnimi ustvarjalci, kot je na primer studio Igen pod vodstvom Igorja Jelena. V Gogi nisem nikoli

začutil ljubosumja. Če človek iskreno dela za svoj projekt, potem tudi ni potrebe, da bi ga skrbeli konkurenti, mar ne?

Zdaj ima Plesni forum, katerega umetniška vodja je Gordana Stefanovič Erjavec, za sabo že več kot tri desetletja delovanja. Kdaj se je preimenoval iz Centra za sodobni ples v Plesni forum, mi ni čisto znano, se pa je to moralo zgoditi že v začetku osemdesetih let. V obdobju mojega radijskega dela sem z Gogo vedno kontaktiral skozi fokus Plesnega foruma. Prek njega so v Celju splavili imenitne umetniške projekte. Moje mnenje je, da je lahko Goga izjemno ponosna na projekt o Almi Karlin, ki so ga udejanili v mestnem knežjem dvorcu. Ne sliši se kot kak velik bavbav, ampak izkušnje, ki jih kot gostujoči novinar in recenzent nabiram v Celju, kažejo, da je večini umetnikov presneto težko spraviti svoj projekt skozi sito mestnih veljakov in še bolj skozi logistiko, ki je (kandidat za kulturno prestolnico 2012!?!) Celje žal ne obvladuje. Zdi se, da je Goga ena tistih iznajdljivih ustvarjalk, ki svoj prostor pod soncem širi na neformalnih ravneh. Je izjemno spoštovana po vsej državi in med drugimi ustvarjalci sodobnega plesa. Za razliko od mnogih ni zbežala iz Celja, ampak tam vztraja in to se je po desetletjih le obrestovalo. Ne vem, v čigavi lasti je zgradba, kjer ima Plesni forum svoj dom; ampak če jih mislijo kamorkoli premakniti ali izseliti, bom med prvimi, ki bom javno protestiral.

Pa puščam črne misli ob strani. Gordana Stefanovič Erjavec, že pred mnogimi leti tudi dobitnica Zlate ptice, izjemna plesalka in koreografinja, postaja celjska ikona. Spoštovanja vredna, da se razume. Čuti s sodobnimi plesnimi tokovi, vedno zna najti ustrezno ikonografijo, ki pritiče vsebini predstave, in ne ukloni se kakršnemu

koli pritisku, ki bi kazil njeno delo, predstavo oziroma ples, in vanje tlačil nepotrebne, odvečne elemente. Teh pri Gogi pač ni. Taka je in pika.

Še vedno pa je moj prvi in ultimativni preblisk njena imenitna plesna stvaritev v Freyevi inačici Dogodka v mestu Goga. Tam se je poistovetila s svojim imenom tako močno, da jo je ples zaznamoval do njenih zadnjih petnih žil, do konca njene eksistence. Sicer pa, kaj hoče človek več od tega, da uživa v tem, kar počne. Če najde ta prostor pod soncem, je vsak lahko zmagovalec. In Goga to prav gotovo je.

TomaS

XI. ZAKLJUČEK

Gordana Stefanovič Erjavec, plesalka, koreografinja, pedagoginja, umetniški vodja PFC -članica PFC od njegove ustanovitve leta 1976. Dobitnica številnih nagrad in priznanj za plesno področje.

In Plesni forum Celje - eden izmed najbolj pomembnih plesnih centrov v Sloveniji, iz katerega prihajajo nove in nove generacije plesalcev. Njihova kvaliteta se ves čas manifestira, tako na plesnih srečanjih, kot tudi na plesnih tekmovanjih OPUS 1, na katerih njihovi plesalci vedno izstopajo, tako po ustvarjalnosti kot tudi prepričljivosti na odru. Redno se predstavljajo z novimi, inovativnimi projekti za vse generacije, ki občinstvo in kritike vedno znova prepričajo. Plesni forum Celje ni samo plesna šola, je način življenja, prepričanje!

Gordana je najbolj ponosna na številne plesalce, ki so odraščali ob njej in se skozi številne plesne predstave kalili v krasne ustvarjalce in zanimive osebnosti. V medsebojnem sodelovanju, plesnem ustvarjanju in tudi druženju so se med njimi razvile močne človeške vezi, ki obstajajo, ne glede na dejstvo ali so se kasneje v ples usmerili tudi poklicno ali so se posvetili čemu drugemu v življenju. V vsakem od njih je ostal delček Goge, plesa kot pomembne življenjske izkušnje.

In ko Gordana govori o plesu, pomisli na bitje srca, govorico dihov, utrip žil, večno iskanje, ljubezen, iskrenost, občutek, čas, prostor, glasbo, veter, dotik, strast, svobodo, moč, lahkotnost, padec, dvig, vonj, trmo, vztrajnost, disciplino, boj, potenje, tremo, mir, bolečino,

Gordana Stefanovič Eriavec, osebnost našega kraja

pogum, užitek, ponos, predanost, zavedanje, odkrivanje, pot do ljudi, pot do sebe ...

Njena življenjska pot kaže, da človek resnično lahko uspe, če ima voljo in željo, pa čeprav se na začetku zdi vse še tako nemogoče. Nagrade in priznanja pa so dokaz, da je njeno delo cenjeno tako doma kot v tujini.

Goga je navdušila mnogo ljudi – med drugimi tudi nas. Hvaležni smo ji, da nam je odkrila svojo zgodbo uspeha. In želimo ji, da se ta zgodba nadaljuje še naprej.

XII. LITERATURA IN VIRI

- Časopisni članki: Novi tednik, Celjan, Večer, Mladina

XII. 1. Pisni viri

- Mihailo Lišanin, vodja Galerije likovnih del mladih Celje
- Daliborka Podboj, dolgoletna plesna ustvarjalka, plesna selektorica in kritičarka, Ljubljana
- Barbara Drnač, dolgoletna voditeljica plesnih oddaj na TV SLO, POP TV in Paprika, umetnostni kritik za ples in novinarka, Ljubljana
- Daša Gregorin, odvetnica
- Stanislava Vauda Benčevič, kostumografka in oblikovalka oblačil in tekstilij, Ptuj
- Damjana Kenda Hussu, avtorica štirih scenarijev, ki jih je Goga koreografsko in režijsko postavila na oder
- Polona Dolžan, bivša plesalka PFC
- Renato Jenček, prof. nemščine in igralec
- Saša Lončar, koreografinja in vodja skupine »Qulenum«, Kranj
- Violeta Einspieler, novinarka Večera
- Tomaž Simon, novinar Radio Slovenija (Val 202)

XII. 2. Ustni vir

- Gordana Stefanovič Erjavec